

Anvendelse ikke umiddelbart vilde skade os i Kjøbstæderne. Jeg troer, at der er al Opfordring for Thinget til at faae fast, at en Function som den heromhandlede ikke kan paatvinges Nogen mod hans Billie. Jeg maa derhos ligeoverfor den bestaaende Lovgivning gjøre Indsigelse mod den Fortolkning, som den høitæredede Justitsminister vilde opstille. Uagtet Placaten af 1832 aldeles bestemt taler om Fattigforstandere, og uagtet jeg troer, at denne Placat maa forståes saaledes, at de der nævnte Skolelærere og Fattigforstandere ere tvungne til at tage imod det omhandlede Dmbud, saa følger det nemlig dog virkelig ikke deraf, at alle Sogneforstandere nu kunne tvinges dertil. Dette vilde være en analogist Anvendelse, en Overtættelse i en senere Sprogbrug af Udtrykket "Fattigforstandere", som jeg ikke paa noget Maade kunde erkjende for at være velgrundet. Jeg troer, at det navnlig maa indrømmes, at denne Sag som saadan sandelig ikke har en saadan communal Charakter, at der kunde være Grund til at sige, at Enhver, der blev Sogneforstander, derved skulde være fordømt til, naar Dyrigheden vilde det, da ogsaa at være Eighnsmand. Jeg troer, at der netop er noget Urigtigt i, at det nærværende Lovforslag blander Sogneforstanderskaberne ind i dette Forhold. Saasnart Hvervet bliver en frivillig Sag, bortfalder i alt Fald enhver Grund dertil, som kan hentes fra den Betragtning, at man opstiller Forretningen som et Dmbud. Saalænge dette ikke skeer, er det virkelig heller ikke ganske unaturligt, at man af Hensyn dertil vil, at Sogneforstanderskabet ogsaa skal have Retlighed til at gjøre sine Erfaringer med Hensyn til Personerne gjældende. Men det er en Sag, som dog slet ikke vedrører den communal Side af Livet, og som bør holdes aldeles udenfor Sogneforstanderskabernes hele Indflydelse, ligesom ikke nogen Sogneforstander eller nogen Anden bør kunne tvinges til en saadan Forretning. Jeg troer, at det i det Hele taget fremgaar af den førte Forhandling, at det foreliggende Lovforslag i flere enkelte Punkter for tjener nærmere Overbetælle, men den Ordfortolkning, som der derved tildeels vil være

Spørgsmaal om, vilde være meget for trættende i det samlede Thing.

E. Pedersen: Jeg vil overfor den ærede sidste Taler blot bemærke, at jeg dog ikke troer, at der kan drages nogen Parallel mellem communal Dmbud og saa det at være Rigsdagsmand. Det er to Ting, som jeg ikke troer kunne stilles i Sammenligning med hinanden.

S. Hansen: For ikke at blive misforstået, finder jeg mig dog foranlediget til at bemærke, at jeg ikke troer, at jeg for udtalte, at 4 Mk. var for høit et Honorar for Bøgen, men at jeg derimod, hvis jeg ikke tager fejl, netop udtalte det Modsatte, nemlig, at jeg egentlig ansaae det for at være for lavt. Men hvadenten 4 Mk. eller 2 Mk. nu ere forlidt eller for meget, saa vil det dog ofte være Tilfellet, at det, naar Bøgen er kommen og har synet sig og derefter skal have sine 4 Mk., vil vise sig, at de Paagjældende ikke have dem; det vil være yderst sjældent, at Folk af Arbejdsklassen eller i lignende Stilling paa den Tid vilde have 4 Mk. liggende i Penge, idetmindste efter den Erfaring, som jeg har gjort.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der eenstemmig vedtoges med 46 Stemmer.

Krieger: Hvis ikke nogle ærede Medlemmer frivillig vilde paatage sig det Dmbud nærmere at undersøge dette Lovforslag og at stille Endringsforslag dertil, saa troer jeg rigtigt, at det vilde være hensigtsmæssigt at sætse et Udvalg med Hensyn til samme her i Thinget, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaae et saadant Udvalg paa 5 Medlemmer.

E. Pedersen: Det forekommer mig dog ikke, at de forskjellige Anfoersler, som ere komne til orde her i Thinget, have været af den Art, at det skulde være nødvendigt at